

„Med Hensyn til Jagtretten paa den kongelige Wildtbane forholdes efter de hidtil gældende Regler“, kunde det bestrægtes, at der her kunde blive gjort Forsøg paa at lade en i visse Egne af den tidligere kongelige Wildtbane frivillig Ydelse af Gjere af tidligere Fæstegaarde under kongeligt Gods til at afgive Klapperer til Jagter, som Hans Majestæt Kongen personlig afholder, gaa over til at blive en „gældende Regel“, hvilket vilde betyde Genindsførelse af afføret Høveri.

Et Flertal har ikke kunnet slutte sig til Tanken om at forbyde Søndagsjagt (§ 14), idet en stor Del Jægere ved et saadant Forbud vilde blive forhindrede i at udøve Jagt, og Flertallet tror ikke, at den i Landstingets Udvalgsbetænkning udtalte Frygt for, at „Gudstjenesten og Helligdagens Fred skal forstyrres ved Skyden, Hundeglam og anden med Jagten forbunden Støj“, er begrundet.

Ligeledes ser et Flertal ingen Anledning til at forbyde Natjagt (§ 14). I mange Tilfælde vil man vanskeligt kunne værges Fjertræ eller Frugttræer, naar man ikke maa efterstræbe Dyrene om Natten; og at forbyde Natjagt for derved at forhindre Krybskifteri, synes ikke rimeligt; thi ulovlig Jagt bør bekæmpes ved Straffebestemmelser, ikke ved Indskrænkning i den almindelige lovlige Udøvelse af Jagt.

Udvalget har ikke anset det for rigtigt at sætte en Aldersgrænse for Udøvelsen af Jagt (§ 15). Mindreaarige bør staa under deres Værgers Opsyn, om hvilket Forhold der findes Bestemmelser i Kapitlet om Straf og Baatale. Lige saa lidt har man kunnet tiltræde Forslaget (§ 15) om at forbyde Fattiglemmer at udøve Jagt. Heller ikke har man fundet Anledning til at forbyde Udøvelse af Jagt i en vis Tid i Nærheden af Steder, hvor Lodsejerne agte at anlægge Fuglekøjer, da et saadant Indgreb ikke synes tilstrækkelig begrundet.

Fredningsbestemmelserne (§ 17) har Udvalget ønsket at gøre saa simple som muligt. Man har ment, at den 15de September kunde være et passende Tidspunkt for den almindelige Jagts Begyndelse.

Et Flertal har ikke villet lade Harejagten ophøre lige inden Juleferiens Begyndelse og har ikke fundet Anledning til at fastsætte Fredningstid for Væseler, Grævlinger, Flagermus og Hindsvin, idet de to førstnævnte Dyrearter ofte forvolde Stade netop i den foreslaaede Fredningstid og de sidstnævnte næppe ere Genstand for Jagt.

Et — — tal foreslaar fra Fredningsbestemmelser at undtage den lille Skovdue (Hulduen), da den ikke meget ofte findes ynglende her til Lands, hvormod store Skarer af denne Due trække herigennem; et andet — — tal foreslaar fra Fredningsbestemmelser at undtage den store Havmaage, da den skal gøre Stade paa Fisterierne; et tredje — — tal foreslaar at give saa vel Hulduen og den store Havmaage som Holtneppen og Bommerantsfuglen en begrænset Fredningstid fra 1ste Maj til 15te September.

Et Flertal anser en Fredningstid fra 1ste Februar til 31te Oktober for andre Maager end den store Havmaage for fuldt betryggende.

Et Flertal ønsker ikke aldeles at forbyde Indsamling af Eg, idet en skaansom Indsamling kan give en Indtægt uden Stade for Ynglen og derved bidrage til Fuglens Bestyttelse; Flertallet finder heller ingen Grund til aldeles at forbyde Fangst af saadanne Fugle, som kunne trives i Bur. Et andet Flertal mener, at der ingen Anledning er til at forbyde Jagt med Mynder (§ 19) naar Udøveren af saadan Jagt har et samlet Areal af mindst 2,000 Tdr. Land, idet Flertallet ikke har kunnet anerkende Be-